

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Габрово, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Полина Пенкова

Членове: Пламен Попов
Ива Димова

при участието на секретаря В. Ил. Николова

в присъствието на прокурора Н. Тр. Ж.

като разгледа докладваното от Пламен Попов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20224200600223 по описа за 2022 година

въз основа данните по делото и закона прие за установено следното:

Въззивното производство е образувано по жалба на подсъдимия Д. Л. Д. от гр. Габрово, чрез договорния защитник адв. Р. Б. от АК Габрово против Присъда № 45/17.12.2021 г. по НОХД № 582/2021 г. на РС Габрово. Във връзка с внесения обвинителен акт против подс. Д. Д. е било образувано НОХД № 582/2021 г. по описа на РС Габрово, приключило с Присъда № 45 от 17.12.2021 г., с която Д. е бил признат за виновен и му е наложено наказание. С Решение № 35/08.06.2022 г. по ВНОХД № 21/2022 г. на ГОС е била потвърдена Присъда № 45/17.12.2021 г. по НОХД № 582/2021 г. на РС Габрово. С Решение № 124 от 18.10.2022 г. по КНД № 237/2022 г. на ВТАС е възобновено наказателното производство по ВНОХД № 21/2022 г. на ГОС. Отменено е по реда на възобновяването на наказателните дела влязлото в сила Решение № 35/08.06.2022 г. по ВНОХД № 21/2022 г. на ГОС и делото е върнато за разглеждане от друг състав на ГОС от стадия на съдебното заседание. Във връзка с горното е настоящото дело.

С обжалваната присъда първоинстанционният съд е ПРИЗНАЛ

подсъдимия Д. Л. Д., роден на *** г. в с. Б., общ. П., живущ в гр. Г. с ЕГН *****, за ВИНОВЕН в това, че на 01 срещу 02.02.2021 г. в гр. Габрово, в къща в кв. ***, чрез нанасяне на удари с юмруци и лакти в главата и тялото, причинил на В. Д. Х. от гр. Г., две средни телесни повреди, изразяващи се в множествени размествени счупвания на ребра двустранно на гръдния кош, довели до трайно затрудняване на движението на снагата и контузия на белия дроб с излизане на въздух от него в гръдната кухина, гръдното средостение и в меките тъкани на гръдната стена, довела до разстройство на здравето, временно опасно за живота и с това е осъществил престъпление, поради което и на основание чл. 129, ал. 1 от НК и чл. 54 от НК го е ОСЪДИЛ на ДВЕ ГОДИНИ И ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

На основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС съдът е постановил наказанието лишаване от свобода да бъде изтърпяно при първоначален „общ“ режим.

Съдът е осъдил подсъдимия Д. Л. Д. да заплати направените по делото разноски в размер на 318 лева, по сметка на ОД на МВР Габрово, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК.

Съдът е осъдил подсъдимия Д. Л. Д. да заплати направените по делото разноски в размер на 30 лева в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС Габрово, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК.

Въззивната жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице, в срока по чл. 319, ал. 1 от НПК и срещу подлежащ на въззивна проверка съдебен акт, което обуславя нейната процесуална допустимост.

С въззивната жалба се твърди, че присъдата е несправедлива. Излага се, че подсъдимият обжалва постановената осъдителна присъда в частта относно размера на наложеното наказание „лишаване от свобода“. Наложено наказание не съответствало на интензитета на деянието и дееца. Неправилно били разтълкувани нормите на наказателния кодекс от страна на първоинстанционния съд. Съдът не отчел действителната обществена опасност на деянието и дееца.

Претендира се въззивният съд да измени присъдата на ГРС в частта на наказанието, като намали неговия размер.

С жалбата не са направени доказателствени искания. По искане на жалбоподателя, и с оглед решението за възобновяване на ВТАС, съдът допусна до разпит и изслуша свидетеля М.Л. Д.. Отново по искане на

жалбоподателя съдът допусна преразпит на свид. В. Д. Х. и изготвяне на допълнителна СМЕ от вещото лице Я. К.. Пред настоящата инстанция подс. Д. Д. даде кратки обяснения, в които отрича да е извършил деянието, описано в ОА.

В съдебно заседание на 11.01.2023 г. подс. Д. Д. и неговият договорен защитник адв. Д. Д. от АК Габрово поддържат въззивната жалба и направените искания. Защитникът адв. Д. добавя и ново основание на въззивното обжалване, като твърди, че подс. Д. не е извършил престъплението, за което е предаден на съд и моли след отмяна на първоинстанционната присъда да бъде постановена нова, оправдателна присъда.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура – Габрово пледира за потвърждаване на атакувания първоинстанционен акт. Счита, че присъдата е мотивирана и постановена след подробен анализ на събраните по делото доказателства.

Съдът, след като прецени всички събрани по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

Подсъдимият Д. Д. живее в град Г, квартал ***. Свидетелката В. Д. Х. живее в квартал *** в гр. Г., заедно с родителите си, на които е социален асистент и със своя брат, свидетелят Е.Л.

От няколко години свидетелката В. Х. и подсъдимият Д. Д. поддържали близки отношения, които често били съпровождани със скандали, физическа агресия от страна на подсъдимия, периоди, в които не поддържали връзка, след което отново възобновявали отношенията си. Свидетелката В. Х. често гостувала на подсъдимия и оставала да преспива в дома му. При гостуванията си в дома на подсъдимия, двамата употребявали алкохол.

На 01.02.2021 г. свидетелката В. Х. била в дома си. В следобедните часове дошъл подс. Д. и настоял В. да тръгне с него. Свидетелят Л. бил против сестра му да отива в дома на подсъдимия, тъй като знаел, че там ще употреби алкохол, а след това няма да е в състояние да се грижи за родителите им. Въпреки това, свидетелката Х. тръгнала с подсъдимия, двамата се качили в неговия автомобил и отишли в дома му в кв. ***.

В дома на подсъдимия, двамата започнали да пият ракия и бира. Свидетелката Х. легнала на леглото, но от страната на която спял подсъдимия. Това го ядосало и започнал да нанася удари с юмруци и лакти по главата и тялото на пострадалата, докато тя била седнала на леглото и не можела да се защити. След като ѝ нанесъл многобройни удари по главата и тялото, подсъдимият прекратил побоя, а свидетелката Х. заспала на леглото. По-късно вечерта в дома на подсъдимия дошла и неговата позната, свидетелката Ю.Й., която донесла бутилка ракия. Пострадалата станала и седнала при тях на масата и за кратко пили алкохол заедно, след което свидетелката Й. си тръгнала.

На 02.02.2021 г. В. Х. се събудила сутринта с подуто и посиняло лице и болки в цялото тяло. Подсъдимият също станал, приготвил се за работа и откарал Х. в дома ѝ в кв. ***. През деня свидетелят Л. разговарял по телефона с майка си и от нея разбрал, че подсъдимият е докарал сестра му, която имала много синини. Когато се прибрал от работа свидетелят Л. заварил сестра си със синьо, почти черно лице, обезобразено, трудно дишала, трудно говорела, имала болки в гръдния кош. Обадил се в полицията, като на пристигналия полицейски екип, в състава на който бил свидетелят Ц. Д., свид. Л. обяснил, че сестра му била на гости в дома на подсъдимия Д., където употребили алкохол, по някое време през нощта я пребил и сутринта я докарал в дома им. Виждайки състоянието на пострадалата, свидетелят Д. посъветвал Л. да не чака линейката, а сам да закара сестра си в болницата. Свидетелката Х. била приета в Отделението по хирургия на МБАЛ „Д-р Тота Венкова“, където останала на лечение до 09.02.2021 г.

От заключението на изготвената съдебномедицинска експертиза /л. 21 – 37 от ДП/ е видно, че на В. Х. са причинени външни увреждания, изразяващи се в кръвонасядания по клепачите на двете очи с оток на дясното око, на двете скули и бузи, на левия устен ъгъл към брадичката, в основата на шията, на лявата гърда и под нея, на дясното рамо, по страничната повърхност на гръдния кош и на левия хълбок, по предно-вътрешната част на двете бедра, на дясната мишница, по върха на 4-ти и 5-ти пръст на дясната ръка с охлузване и от вътрешната страна на китката на дясната ръка. Освен това са ѝ причинени вътрешни увреждания, изразяващи се в мозъчно сътресение, множествени разместени счупвания на ребра двустранно на гръдния кош /в две линии -

мишнична и крайгръбначна вдясно от 5-то до 12-то ребро, многофрагментни счупвания на 1-во до 12-то ребро по мишнична линия вдясно и от 6-то до 11-то покрай гръбначния стълб вляво /което е допълнено от вещото лице в о.с.з. пред ГРС/; пневмоторакс вдясно /въздух в гръдната кухина/; пневмомедиастинум /въздух в средностението на гръдния кош/; масивен подкожен емфизем на гръдния кош, шията и част от лицето /колекции от въздух подкожно, произход от белите дробове през увредената от счупванията гръдна стена/; контузии на белите дробове вдясно. Външните увреждания и мозъчното сътресение са довели до временно разстройство на здравето, неопасно да живота, с период на възстановяване около 3-4 седмици. Множествените счупвания на ребра двустранно са довели до трайно затрудняване на движението на снагата, за срок от около 2 - 3 месеца. Контузията на белия дроб с излизане на въздух от него в гръдната кухина, гръдното средостение и в меките тъкани на гръдната стена е довела до разстройство на здравето, временно опасно за живота. По механизъм на получаване на травмите отговарят да са причинени при множество силни удари с или върху твърди тъпи предмети. Възможно е да стане по начина описан от пострадалата - при нанесен побой с юмруци и лакти.

В съдебно заседание пред ГРС вещото лице д-р Я. К. е допълнил, че причината за счупванията са множество нанесени удари в различни зони на тялото, отпред и отзад на гръдния кош. Ударите са били нанесени със значителна сила за да причинят толкова счупвания и размествания, като контузията на белия дроб, пряко свързана с травмите на гръдния кош, допълнително потвърждава силата, с която са нанасяни ударите. Удари с по-малка сила не биха причинили толкова вътрешни увреждания.

От заключението на допълнителната съдебномедицинска експертиза /л. 22 – 37 от ВНОХД/ става ясно, че по отношение на травмите на лицето, механизмът съответства на обясненията на подсъдимия - „шамари" по лицето. Останалите описани външни увреждания са ограничени по размери и повечето са с приблизително овални, окръглени очертания (кръвонасяданията). Същите не могат да се обяснят с падане по стълби - удари в ръбове и линейни повърхности. Приблизително линейна форма имат кръвонасяданията по дясно рамо и под лявата гърда (без да са със строга равна линейна форма и с охлузвания) - за тях може да се допусне, че са от удари във или със продълговата повърхност - това би могло да е някакъв

продълговат предмет или ръб, евентуално стълбище. Относно множествените многофрагментни счупвания на ребра двустранно в две линии на гръдния кош - мишнична и покрай гръбначния стълб, същите не могат да се обяснят с еднократна травма или падане, макар и по стълби. Липсват рани и охлузвания, които в по-голяма степен биха кореспондирали с падане по груби бетонени стълби, особено с тънък слой дрехи. В обясненията на подсъдимия се описва, че пострадалата не е ходила до тоалетна надолу по стълбите, а в леген. Имайки предвид ограничените по размери външни увреждания и множествеността на счупванията на ребра двустранно, същите не могат да се обяснят с еднократно падане на сравнително равна теренна повърхност. Уврежданията в основата на шията, по вътрешната повърхност на бедрата и на очниците се изключват от механизъм като падане. По делото липсват данни за падане по стълби в деня/нощта на процесния инцидент. Стълбището по пътя към баня/тоалетна вероятно не е ползвано, ако се имат предвид показанията на подсъдимия, че пострадалата е ползвала леген за тоалетни нужди. Според показанията на свид. М.Д., няма падане на терена по време на видяното придвижване на пострадалата навън. Експертизата не може да се базира на обективни данни за категоричен извод, по отношение на потенциален механизъм „многократно падане по стълби и терен“. Хипотетично може да се допусне такъв комплексен механизъм - при многократни падания по сложен терен с неравности (не е описан точно теренът), но това не се подкрепя с никакви факти по делото.

В съдебно заседание на 11.01.2023 г., пред настоящата инстанция, вещото лице Я. К. допълни, че при едно падане многофрагментно счупване на ребра не може да се получи. Може да се получи множество счупване, но не и на няколко места на едно ребро. Това счупване на реброто е странично и по-предно. Част от счупванията биха могли да се получат при такъв вид падане, ако има счупване и отзад. Счупванията на ребра се получават по два основни механизма – директен, т.е. травма в мястото на счупване, и най-често при множествени счупвания, т.е. счупване на повече от едно ребро, когато са в една линия, това е натиск върху гръдния кош или удар, който осъществява натиск и свиване на гръдния кош като пръстен, което създава напрежение в конкретни точки на този пръстен и може отзад да има счупване встрани, при натиск встрани понякога може да има счупване отзад. В конкретният случай се наблюдава счупване на няколко места. Видно от компютърното

томографско изследване, това са малки фрагменти на тези места, което говори за механизъм конкретно за такова многофрагментно, на малки фрагменти счупване, за локални травми в тези места, което може да се препокрие с травма от падане, но не може да се обясни единствено с падане. При падане на равна повърхност могат да се счупят ребра в линия, дори двустранно, но няма да се получат такива многофрагментни травми.

След анализ на събраните по делото доказателства, ценени заедно и поотделно, настоящият въззивен състав установи фактическа обстановка, каквата е описана и в мотивите на обжалвания първоинстанционен съдебен акт. В подкрепа на нейната достоверност се явяват писмените и гласните доказателства по делото.

Пред първоинстанционния съд подсъдимият Д. Д. е дал обяснения, в които твърди, че на 01.02.2021 г. вечерта свидетелката В. Х. е била при него в дома му, както и, че са употребили алкохол, първо пили бира, после ракия. В. легнала да спи на леглото и се напикала. Д. ѝ казал да стане да смени чаршафите. Ударил ѝ два шамара през дупето. След това тя легнала отново да спи. След известно време дошла свидетелката Ю.Й. и носела шише ракия. Седнали да се черпят, В. също станала. Тъй като на следващия ден бил на работа, подсъдимият си легнал, а В. останала с Ю. Сутринта закарал В. в кв. **. Бавно се качила в колата, бавно слязла, но тя по принцип бавно се движела. Питал я дали да я закара на лекар, но тя отказала, нямала осигуровки. Външно била малко посиняла. Ударил я по дупето и лицето и имала синьо, където я е ударил. Вечерта брат ѝ се обадил да му каже, че В. е в болница и е много зле. Една седмица подсъдимият не се е прибирал в дома си. Когато се прибрал, видял, че на масата имало четвърта чаша. Позвънил на телефон 112 и казал, че е имало четвърти човек.

Пред настоящата съдебна инстанция подс. Д. Д. също даде кратки обяснения, в които твърди, че Ю.Й. на два пъти щяла да му взриви къщата. Първият път спряла кранчето на парното, което създавало опасност от взрив. Вторият път пуснала газовия котлон и му изкъртила копчето. Докато бил буден, не е чул скандали между Ю. и В.. Като се събудил сутринта, видял само В.. Преди това не се е будил. Освен него, В. и Ю., други хора не е имало. Неговият брат не употребява алкохол и не е идвал. Дошъл само да направи забележки за шума, защото имал малко дете. В. била легнала да спи и когато дошла Ю., тя станала. Подсъдимият няма обяснение от къде се е появила

четвърта чаша на масата.

Както правилно е установил и районният съд, подсъдимият в своите обяснения не оспорва, че вечерта на 01 срещу 02.02.2021 г. свидетелката В. Х. е била в неговия дом в кв. *** на гр. Г. Не се оспорва, че е удрял В. Х., но твърди, че ударите били „два шамара през дупето“ и през лицето. Отрича да е нанасял удари, с които да са причинени травмите, описани в обвинителния акт.

Въззивната жалба, във връзка с която е образувано производство пред окръжния съд, съдържа единствено искане за намаляване размера на наложеното наказание лишаване от свобода. Искането е да се измени присъдата на ГРС, като се намали размера на наказанието лишаване от свобода поради неговата явна несправедливост и да се определи справедлив размер на това наказание. След възобновяване на наказателното производство, за първи път в пледоарията си пред настоящата инстанция защитникът адв. Д. прави и едно ново искане, а именно – подс. Д. Д. да бъде признат за невинен и оправдан. Тъй като съдебната практика е противоречива относно въпроса до колко едно такова искане е допустимо след изтичане срока за обжалване, ще отговорим първо на възражението за недоказаност на обвинението.

В защитната теза на подсъдимия и неговия защитник се въвеждат няколко взаимно изключващи се версии. Първата от тях се отнася до присъствие на четвърти човек в дома на Д. Д. на 01 срещу 02.02.2021 г., който евентуално да е нанесъл увреждащите удари на пострадалата В. Х.. Това следвало от факта, че седмица след инцидента подсъдимият бил намерил четвърта чаша на масата. Следващата версия е свързана с падане на В. Х. по стълбите, при което възникнали описаните в експертизата телесни повреди. Друга версия включва твърдение за падане на свид. Х. на твърда повърхност извън имота, когато излязла да се разхожда. Като последна версия се допуска ударите, довели до травмите на В. Х., да са били нанесени от свидетелката Ю.Ж. Й. Всички тези различни предположения се крепят на тезата, че свид. Х. е била пияна и неадекватна в нощта на 01 срещу 02 февруари 2021 г. и не можела да си спомни как е пострадала. Съдът намира, че представените от подсъдимия и неговия защитник версии се опровергават от събраните по делото доказателства.

На първо място, защитната линия се свежда до предположения, тъй като подсъдимият не твърди да е възприел лично удари по отношение на В. Х. от друго лице на 01 или на 02 февруари 2021 г. Не е възприел същата да е падала по стъпала в дома му или на повърхност извън имота. Предположението, че по време на гостуването на свид. Х. в къщата в кв. ***, там се е намирал и четвърти човек не се подкрепя от никакви доказателства по делото. Единствено подс. Д. Д. казва, че след 02.02.2021 г. директно е отишъл в дома на друга своя приятелка на име Д., където останал за една седмица. Когато

отново се върнал в жилището си в кв. *** видял, че на масата има и четвърта чаша. Няма обяснение от къде се е появила четвъртата чаша. По делото обаче липсват свидетелски показания, протокол за оглед, веществено доказателство чаша или каквито и да било други доказателства, че на масата в къщата е имало четвърта чаша, а още по-малко за присъствие на други хора в стаята на Д., освен В. Х., Ю.Й. и самия подсъдим. Няма данни тримата присъствали от какви и от колко чаши са пили алкохол. Напротив – свидетелките Х. и Й. ясно заявяват, че в стаята на първия етаж първо са били подс. Д. Д. и свид. Х., а след това е дошла и свид. Ю. Й., която след като постояла там си тръгнала. Подс. Д. казва, че неговият брат М.Д. е идвал на етаж единствено да направи забележка за силния шум. Видно от неговите показания, свид. М.Д. нито е имал конфликт с В. Х., нито я е удрял. Единствено я видял да излиза извън имота около полунощ. Други данни за присъствие на лица, различни от разпитаните свидетели по делото няма.

Опровергава се и твърдението за възможен конфликт между свид. В. Х. и свид. Ю.Й., при който последната да е нанесла удари на Х.. Пред първоинстанционния съд свид. Й. казва, че отишла в имота на Д. Д. и стояла там около пет часа. Не е удряла В. Х. и не е имала конфликт с нея. Не е виждала и друг човек да удря пострадалата. Твърди, че същата вечер самата тя била ударена няколко пъти в ребрата от подс. Д. заради „някакъв телефон“. По делото липсват каквито и да било данни за нанесени удари от страна на Й. по отношение на свид. Х..

Защитните версии на подсъдимия и адв. Д. се опровергават най-вече от показанията на самата пострадала В. Х.. Вярно е, че в деня на инцидента е употребила алкохол. Пред първоинстанционния съд, под страх от наказателна отговорност, свид. Х. е дала показания, в които достатъчно ясно си спомня, че е била „пребита“ именно от подс. Д. Д.. На л. 34 - 35 от НОХД № 582/2021 г. свид. Х. казва: „Д. ми нанасяше ударите... Когато Д. ми нанасяше ударите, Ю. не беше в къщата... Аз станах, след като Д. ме беше пребил. Когато станах, след като Д. ми беше нанесъл удари, се почувствах зле, главата ме болеше... Сутринта като станах си погледнах лицето, бях посинена на очите... Това не е първия побой, който ми нанася Д., и друг път се е случвало. Не малко пъти се е случвало това... Когато вечерта ме удряше, аз не можех да се защита или да избягам... Когато започна да ме удря, аз бях в спалнята, на леглото седнала... Д. ми нанасяше удари по лицето и по гърба с ръка, може да е имало и нещо друго, не знам... Молих го да спре да ме удря, обикновено така става, но той не спря... Той каза, че съжалява за това, което е станало“.

Пред настоящия съдебен състав беше допуснат повторен разпит на свид. В. Х.. На л. 41 – 43 от ВНОХД № 223/2022 г. същата казва, че през нощта на 01 срещу 02.02.2021 г. излизала от къщата. Стигнала до съседите. Тогава паднала веднъж и си ударила главата и гърба. Когато слизала по стълбите, за да излезе навън, също паднала два пъти. И при тези падания си ударила главата и гърба. Претърколила се. След като ходила навън, върнала се и легнала. В друга част от същите показания В. Х. казва, че слизала по

стъпалата за да отиде до тоалетна. Тогава паднала. На въпроси на прокурора свидетелката отговаря, че „не мисли, че е истина“, че подсъдимият ѝ е нанесъл побой. Той побой „не можел да ѝ нанесе“. Тогава само ѝ ударил два шамара. В. Х. „мисли“, че Ю.Й. е виновна за нейното „постраждане“, тъй като Й. ѝ ударила два - три шамара същата вечер. Ударила я и с ръка в тялото, по гърба, отзад, по ребрата. В същия разпит Х. казва: „Ходих и отвън до тоалетна, защото там не са толкова стръмни стъпалата. Тази вечер ходих до тоалетна в легена, заради стъпалата, защото ме страх от високите стъпала“. Когато се били с Ю., подс. Д. бил вече легнал. На въпрос на вещото лице Я. К., свид. Х. отговаря, че навън паднала на асфалта, на равно място.

На основание чл. 281, ал. 4 във вр. с ал. 1, т. 1 от НПК настоящият съдебен състав приобщи показанията на свид. В. Х., дадени на л. 14 и 15 /с препис на л. 16 и 17/ от ДП. В тях пострадалата казва: „Помня как Д. ме удря с юмруци и лакти по тялото и по главата. Аз бях седнала на спалнята и той ме биеше. Не можех да реагирам по никакъв начин, той заключва вратата, а и има кола, не мога да избягам. Аз не можех да се защитя и да му посегна. Точно не си спомням колко удара ми е нанесъл. Но съм сигурна, че Д. ме наби“. По време на разпита в ДП свид. Х. говори и за посещението на Ю.Й. Тя пила алкохол с тях и си тръгнала. Към този момент Х. вече била набита от Д.. На сутринта лицето ѝ било подуто. Казва също: „Болеше ме всичко – гърба, главата, всичко“. Преди да я закара в кв. ***, подс. Д. казал на Х., че я е набил и после я изнасилил, както го правят по филмите. След прочита на показанията от ДП, В. Х. твърди, че казва истината сега, пред въззивния съд. Отново изразява мнение, че Д. „не може така да я набие“.

Настоящият състав на ГОС кредитира с доверие показанията, които свид. В. Д. Х. е дала по време на ДП и пред първоинстанционния съд. Тези показания са логични, последователни и непротиворечиви по между си. Дадени са във време по-близко до инцидента, при по-ясни спомени от случилото се. Показанията, които В. Х. дава пред настоящата инстанция неприкрито целят да подкрепят наведнъж всички противоречащи си защитни версии на подсъдимия и защитника. Затова Х. първо говори, че е бита от Ю.Й., втори път, че паднала по стъпалата, и то два пъти, а накрая казва, че излизала извън имота и паднала и навън. При всяко такова падане си удря главата и тялото в областта на гърба. Не спомена единствено да е бита от четвърти човек, който да е присъствал същата вечер. Показанията на В. Х. пред настоящата инстанция са противоречиви. В две последователни изречения тя казва от една страна, че същата вечер ходила до тоалетна навън, защото стъпалата не били толкова стръмни, а от друга страна, че ходила до тоалетна в легена в стаята, защото я било страх от високите стъпала. Както пред районния съд, така и пред окръжния съд свид. Х. съобщава, че продължава да се вижда и да поддържа добри отношения с подс. Д., независимо от случката. Това може да обясни желанието ѝ да даде показания, с които да го подпомогне.

Твърденията на В. Х. пред ГОС се оборват и от заключенията на вещото

лице Я. К.. От допълнителната съдебномедицинска експертиза /л. 22 – 37 от ВНОХД/ е видно, че по отношение на травмите на лицето, механизмът съответства да са получени от „шамари“. Останалите описани външни увреждания са ограничени по размери и повечето са с приблизително овални, окръглени очертания (кръвонасяданията). Същите не могат да се обяснят с падане по стълби - удари в ръбове и линейни повърхности. Множествените многофрагментни счупвания на ребра двустранно в две линии на гръдния кош - мишнична и покрай гръбначния стълб, същите не могат да се обяснят с еднократна травма или падане, макар и по стълби. Липсват рани и охлузвания, които в по-голяма степен биха кореспондирали с падане по груби бетонени стълби, особено с тънък слой дрехи. Имайки предвид ограничените по размери външни увреждания и множествеността на счупванията на ребра двустранно, същите не могат да се обяснят с еднократно падане на сравнително равна теренна повърхност. Уврежданията в основата на шията, по вътрешната повърхност на бедрата и на очниците се изключват от механизъм като падане. В съдебно заседание на 11.01.2023 г. пред настоящата инстанция, вещото лице Я. К. допълни, че при едно падане многофрагментно счупване на ребра не може да се получи. При падане на равна повърхност могат да се счупят ребра в линия, дори двустранно, но няма да се получат такива многофрагментни травми. При тези данни от експертизата и разпита на вещото лице, следва напълно да се изключи механизъм, при който така установения комплекс от увреждания е резултат от падане по стълби или падане на равна повърхност отвън /асфалт, както В. Х. твърди/. Въпреки положените усилия от Х. да пресъздаде последователност от падания, при които винаги се удря на едни и същи места /описаните в обвинението/, съдът прие, че тези увреждания не могат да възникнат по този начин, който допълнителната СМЕ напълно отхвърля. Уврежданията отговарят да са получени от удари с юмруци и лакти, за което е обвинението, подкрепено от показанията на В. Х., дадени по време на ДП и пред районния съд. Ударите не са причинени от свидетелката Ю.Й. Данни за такива удари има единствено в показанията на В. Х. пред настоящата инстанция, които съдът не кредитира с доверие. Свид. Х. говори за два три шамара и удар в гърба. В последствие говори за множество удари с ръце по главата и тялото. При това „сбиване“ на два пъти между двете свидетелки, съпроводено и със скандал, подс. Д. продължил да спи на леглото в същата стая. Видно е, че и тази част показанията на Х. пред ГОС са противоречиви и неподкрепени от останалите доказателства по делото. Освен това, видно от разпита на вещото лице Я. К. пред ГРС, ударите са били нанесени със значителна сила. Такава значителна сила, довела до тези тежки травми, свид. Й. не би могла сама да упражни.

В подкрепа на обвинителното твърдение следва да се вземат предвид и показанията на свид. Е.Л. /брат на В. Х./, който на л. 36 от НОХД съобщава: „В. ми каза, че от него е синьото“, т.е. от Д., който я е докарал с автомобила си. Също и: „Д. ми каза, че ударил В., понеже легнала на неговото място на спалнята, но не било толкова зверски“. На л. 37 от НОХД полицейският

служител Ц.Д. съобщава, че при посещението в кв. *** разбрал от брата на пострадалата, че е пребита от нейния приятел, след като преди това са употребили алкохол, и той я докарал на сутринта с колата си. В този момент В. Х. не можела да комуникира нормално, тъй като изпитвала силни болки дори при опит да говори. Налага се извода, че пострадалата В. Х. е получила уврежданията при побой, който е нанесен от подсъдимия Д. Д., както е описано в обвинението и показанията по време на ДП и пред ГРС на самата Х.. Подс. Д. Д. не отрича, че е нанесъл побой на Х., но омаловажава действията си до удряне на няколко шамара и „шляпване по дупето“ с цел избягване на наказателната отговорност. Нововъведеното основание за обжалване пред настоящата инстанция, а именно – недоказаност на обвинението е неоснователно, поради което не води до различни изводи от тези в атакуваната присъда. Правилно първоинстанционният съд е приел, че подсъдимият Д. Д. е автор на деянието по чл. 129, ал. 1 от НК и го е признал за виновен по така повдигнатото му обвинение.

По отношение на наложеното от съда наказание:

За престъплението по чл. 129, ал. 1 от НК е предвидено наказание – лишаване от свобода до шест години. Първоинстанционният съд е направил подробен анализ на смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства. Като смекчаващи вината обстоятелства съдът е ценил частично признание на стореното, както и заплатено лечение на пострадалата. Като отегчаващи обстоятелства са отчетени освен множеството травми, определени като средна телесна повреда /включително счупване на множество ребра/, причинените ведно с това и леки телесни повреди в резултат на деянието, вероятността в резултат на множествените травми да останат трайни уврежданията и усложненията - плеврални сраствания в гръдната кухина, деформации на гръдната стена, които представляват постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота. Степента на обществена опасност на подсъдимия, като деец е оценена като висока, предвид предишните му осъждания за престъпления от общ характер. Степента на обществена опасност на деянието също е възприета като висока, тъй като е извършено престъпление против личността, в резултат на което са причинени две средни телесни повреди, както и леки такива. При определяне размера на наказанието съдът е взел предвид освен тежестта на нанесените телесни увреждания, както и възможността те да останат трайни, водещи до постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота, но и факта, че нанесеният побой е брутален, над жертва, която не е оказала никаква съпротива и не е предизвикала подобно отношение. С поведението си подсъдимият е демонстрирал явно

незачитане на личната неприкосновеност и поставяне над съществуващите социални и морални норми на поведение. Подсъдимият Д. е неколнократно осъждан, като са му налагани различни по вид наказания. Последното му осъждане е с влязло в сила на 26.04.2017 г. споразумение по НОХД № 581/2017 г. на РС Габрово, с което му е наложено наказание – шест месеца лишаване от свобода, изпълнението на което е отложено за срок от три години, считано от влизане на споразумението в сила. По отношение на това осъждане спрямо подсъдимия Д. не е настъпила реабилитация по реда на чл. 88а от НК, макар и да е изтекъл изпитателния срок към датата на извършване на деянието, предмет на разглеждане. Преценявайки горните обстоятелства, районният съд е счел, че подходящото наказание е около средния размер, предвиден в чл. 129, ал. 1 от НК, а именно – две години и шест месеца лишаване от свобода.

Окръжният съд намери изводите на районния съд за правилни и съответни на критериите на чл. 35, ал. 3 от НК. Даването на обяснения от страна на подсъдимия е негово право и не във всички случаи е индикация за разкаяние. В конкретният случай, обясненията на Д. относно нанесените удари не кореспондират с доказаната по делото фактическа обстановка и не може да се приеме, че с тях се подпомага издирването на обективната истина. Подс. Д. Д. се старае да заблуди съда, че е нанесъл само няколко шамара и едно „шляпване“, които не са в състояние да постигнат престъпния резултат. Установените по делото обективни факти са съвсем други и бяха подложени на обсъждане. По делото категорично се установява, че подс. Д. нееднократно е осъществявал насилие по отношение на В. Х., с което са й причинявани различни телесни повреди. Горното се установява както от показанията на свид. Х., така и от показанията на нейния брат Е.Л.. Подс. Д. Д. е осъждан многократно за различни престъпления, включително и тежки, поради което следва да се счита за лице с утвърдени криминални навици, незачитащо личността на останалите граждани, като обществена ценност. Последното условно осъждане със споразумение по НОХД № 581/2017 г. на РС Габрово също не е било в състояние да мотивира Д. към спазване на установените в страната правила за поведение. Наказание към средния размер, при значителен превес на отегчаващите вината обстоятелства е съответно на престъплението.

По делото не са налице обстоятелства, които да обосноват приложение

на чл. 55 от НК. В жалбата на Д. Д., подадена чрез защитника, и в съдебно заседание, също не се сочат такива. Изключително обстоятелство по смисъла на чл. 55 от НК е факт, който не е обичаен за масовите случаи, и при оценка на личността на дееца и деянието води до извод, че дори и най-лекото, предвидено в закона наказание, ще се яви несъразмерно тежко.

Приложението на чл. 55 от НК е изключение, а не правило. Случаят не е такъв. При правилна работа на органите по изпълнение, наложеното наказание в размер на две години и шест месеца лишаване от свобода е възможно да постигне целите на чл. 36 от НК. Това наказание може да въздейства предупредително и възпиращо и за нуждите на генералната превенция. Искането за намаляване размер на наказанието лишаване от свобода се явява неоснователно. По-ниско по размер наказание лишаване от свобода няма да бъде в състояние да постигне целите на чл. 36 от НК за поправка и превъзпитание на дееца. Наложените до момента наказания лишаване от свобода в по-нисък размер не са постигнали целите си и не са мотивирали подсъдимия към законосъобразно поведение и зачитане правата на останалите граждани в държавата.

Правилно е определен първоначален „общ“ режим за изтърпяване на наказанието на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС.

Няма основание за приложение на чл. 66 от НК, тъй като подс. Д. е осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, не е реабилитиран, и условното осъждане е недопустимо.

По делото няма приобщени веществени доказателства. Правилно са определени дължимите на основание чл. 189, ал. 3 от НПК разноски.

В заключение, може да се направи извод за правилност, мотивираност и законосъобразност на атакуваната присъда, което от своя страна обуславя цялостното ѝ потвърждаване. Изведеният в нея извод почива на извършения съвкупен анализ на приобщените по делото доказателства. При служебната проверка въззивният съд не констатира основания за изменение на атакувания съдебен акт и в останалите му части, както и да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК подс. Д. Д. следва да бъде осъден да заплати направените от ГОС разноски за изготвяне на допълнителна СМЕ и явяване на вещото лице пред съда в общ размер на 468,20 лева, по сметка на ГОС, както и сума в размер на 5 лева в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Водим от горното и на основание чл. 338 във вр. с чл. 334, т. 6 от НПК,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 45 от 17.12.2021 година, постановена по НОХД № 582/2021 г. по описа на Габровски районен съд.

ОСЪЖДА подсъдимия Д. Л. Д. от гр. Г., с ЕГН ***** да заплати по сметка на Габровски окръжен съд сума в размер на 468,20 лв. /четиристотин шестдесет и осем лева и двадесет стотинки/ - разноси по делото, на основание чл. 189, ал. 3 от НПК, както и сума в размер на 5 лв. /пет лева/ в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението е окончателно и не подлежи на касационна жалба или протест.

За изготвянето му да се съобщи писмено на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____